

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci žalobcu: **Ing. J.**, bytom R., zastúpený advokátom JUDr. L., P.A., proti žalovanému: **Obvodný pozemkový úrad v Prešove**, Nám. Mieru č. 2, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 15. januára 2007 č. j. OPÚ 2007/34-82/Ba, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S 17/2007-41 zo dňa 23. júna 2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S 17/2007-41 zo dňa 23. júna 2008 **zmeňuje** tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 15. januára 2007 č. j. OPÚ 2007/34-82/Ba **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 279,09 € (8.408,-Sk) v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. L.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je v súlade so zákonom č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len zákon). Podľa názoru krajského súdu konanie v zmysle ustanovení uvedeného zákona je rozdelené na etapy, z ktorých každá nasledujúca začína po právoplatnosti rozhodnutí správneho orgánu, predstavujúcich ukončenie predchádzajúcej etapy. V danom prípade zo skutkových okolností mal preukázané, že žalovaný správny orgán rozhodoval o poskytnutí náhrady v peniazoch vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade K. v katastrálnom území P., ktorým bolo zo strany žalovaného zasielaných 6 výziev podľa § 10 ods. 1 zákona a na základe poslednej výzvy zo dňa 8.9.2006, v ktorej sa v rámci danej lehoty žalobca nevyjadril, bolo vydané preskúmané rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu žalovaný postupoval v súlade s ustanovením § 10 ods. 3 písm. a/ zákona a rozhodnutie žalovaného zodpovedá podmienkam uvedeným v tomto ustanovení. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považoval za dostatočné a presvedčivé, vychádzajúce z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Konštatoval, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí sa nezaoberal otázkou podmienok začatia konania, pretože o tejto už bolo právoplatne rozhodnuté v predchádzajúcom rozhodnutí Okresného úradu v Prešove zo dňa 17.7.2002 pod č. j. OPPaLH 2002/104-44/ba. Poukázal na to, že predmetné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo potvrdené druhostupňovým správnym orgánom rozhodnutím č. j. 03-00042-JA zo dňa 6.3.2003, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie. Uviedol, že v etape schvaľovania projektu pozemkových úprav mal žalobca právo vyjadriť sa k otázke náhrady za pozemky, čo žalobca využil, ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu. Zdôraznil, že podľa ustanovenia § 10 ods. 4 zákona na rozhodnutie podľa odseku 3 sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok). Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. Neprihliadol na námietky žalobcu, ktorými žiadal náhradné pozemky a jeho požiadavke nebolo vyhovené. Poukázal na to, že výzvy vyplývajúce z rozhodnutia svedčia o tom, že náhradné pozemky boli žalobcovi niekoľko krát ponúkané a na základe jednotlivých ponúk tak zo strany správneho orgánu ako aj Slovenského pozemkového fondu, boli mu ponúkané náhradné pozemky v katastrálnom území P., M., Č. a Z.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému toto právo neprislúcha.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa. Dôvodil, že aj v tejto etape správneho konania je treba skúmať, či sú splnené podmienky na jeho začatie a trvanie. Namietal, že nemožno bagatelizovať jeho postoje spočívajúce v tom, že odmietol resp. nevyužil ponuky na náhradné pozemky. Poukázal na to, že povinnosťou krajského súdu bolo skúmať, či ponúknuté náhradné pozemky zodpovedajú ako náhrada za pozemky v záhradkárskej osade, nielen pokiaľ sa týka výmery, ale aj bonity a predovšetkým lokality. Namietal, že ponúknuté pozemky nezodpovedali adekvátnej náhrade. Uviedol, že neodmietal pridelenie náhradných pozemkov, ale nebol spokojný s tými pozemkami, ktoré mu boli ako náhrada ponúknuté. Nesúhlasil s tvrdením o počte ponúk, pretože niektoré ponuky mu vôbec neboli doručené.

Žalobca po vyhlásení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa predložil krajskému súdu dňa 21.7.2008 rozsudok ESELP Rozsudok v prípade Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým správny orgán rozhodol o spôsobe náhrady na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade K. v kat. úz. P. podľa § 10 ods. 3 zákona, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie

žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolačí súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný právoplatne rozhodol o spôsobe náhrady na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade K. v kat. úz. P. podľa § 10 ods. 3 zákona

Medzi účastníkmi preskúmvacieho konania ostala predovšetkým sporná otázka náhrady pri vyporiadaní vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade podľa § 10 zákona.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona tento zákon upravuje

- a) užívanie pozemkov v zriadených záhradkových osadách na základe nájomného vzťahu zriadeného týmto zákonom,
- b) postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách (ďalej len "vlastníci"), nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len "konanie") na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách.

Tento zákon sa nevzťahuje na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách, ak k nim bolo zriadené právo osobného užívania.

Podľa § 10 ods. 1 až 5 zákona okresný úrad pred vyhotovením projektu pozemkových úprav (ďalej len "projekt") a na základe oznámenia Slovenského pozemkového fondu (§ 7 ods. 5) vyzve vlastníkov, aby sa v lehote 60 dní vyjadrili, či žiadajú ako vyrovnanie náhradné pozemky vo výmere a v kvalite zodpovedajúcej ich pôvodným pozemkom v obvode pozemkových úprav alebo či súhlasia s poskytnutím náhrady v peniazoch (§ 11).

Ak sa zriadená záhradková osada nachádza v zastavanom území obce, môže vlastník žiadať náhradný pozemok v zastavanom území obce.

Ak ide o pozemky, s ktorými nakladá Slovenský pozemkový fond podľa osobitného predpisu, okresný úrad vyzve Slovenský pozemkový fond, aby sa vyjadril k spôsobu náhrady. Slovenský pozemkový fond môže súhlasiť s poskytnutím náhrady v peniazoch (§ 11).

Po preskúmaní žiadostí podľa odsekov 1 a 2 okresný úrad

- a) rozhodne, že vlastníkom, ktorí sa v lehote 60 dní nevyjadrili k spôsobu náhrady, náhrada sa poskytne v peniazoch,
- b) rozhodne, že vlastníkom, ktorí napriek tomu, že nebola splnená podmienka uvedená v § 8 ods. 5, trvajú na odkúpení stavieb, trvalých porastov a spoločných zariadení, poskytne sa náhrada v pozemkoch,
- c) určí obvod pozemkových úprav, ktorý tvorí samostatný obvod zriadenej záhradkovej osady a samostatný obvod náhradných pozemkov.

Na rozhodnutie podľa odseku 3 sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967Zb.).

Podľa § 11 ods. 1, 2, 3 zákona po schválení úvodných podkladov okresný úrad vypočíta výšku náhrady za pozemky v zriadenej záhradkovej osade v peniazoch. Pri výpočte výšky náhrady podľa odseku 1 okresný úrad vychádza z bonity pôdy a kultúry pozemku v čase vzniku práva užívania. Pri určení hodnoty pozemku a porastu na ňom sa postupuje podľa osobitného predpisu (podľa § 43 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. v znení zákona č. 549/2004 Z.z. je to vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 608/1992 Zb. a vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 265/1993 Z.z.) Ak je výška náhrady vypočítaná podľa odseku 2 nižšia ako 3 Sk, platí, že táto výška je 3 Sk za m².

Výška náhrady vypočítaná podľa § 11 ods. 2, 3 sa zvýši v prípade splnenia zákonných podmienok ustanovených v odsekoch 5 a 6 a výška náhrady vypočítaná podľa odsekov 5 a 6 sa zníži po splnení zákonných podmienok ustanovených v odseku 7.

Predpokladom začatia konania o vyhotovenie a schválenie projektu pozemkových úprav, ktorého súčasťou je aj konanie o priznaní náhrady vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade, je právoplatné skončenie konania o schválení úvodných podkladov v zmysle §§ 6 až 9 zákona.

Žalovaný správny orgán nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si nežadovávajúci dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutkový stav správne a preto zo skutkových podkladov nevyvodil správny právny záver, z ktorých dôvodov neboli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby krajským súdom § 250j ods. 1 O.s.p..

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasťou ktorého tvoril administratívny spis odvolací súd zistil, že v danej veci Obvodný pozemkový úrad v Prešove rozhodnutím zo dňa 15.1.2007 č. j. OPÚ 2007/34-82/Ba rozhodol tak, že podľa § 10 ods. 3, písm. a/ zákona sa poskytne náhrada v peniazoch vlastníkom pozemkov - A., J. – žalobcovi, a H., rod. H., v záhradkovej osade K. v kat. úz. P.. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vzhľadom k tomu, že OÚ – OPPaLH rozhodnutím č. OPPaLH 2002/104-44/Ba v spojení s rozhodnutím Krajského úradu v Prešove č. j. 03-00042-JA zo dňa 6.3.2003 schválil úvodné podklady projektu pozemkových úprav, niekoľko krát vyzval vlastníkov pozemkov v záhradkovej osade K. v zmysle § 10 ods. 1 zákona, aby sa k spôsobu náhrady vyjadrili do 60 dní odo dňa obdržania výzvy, či žiadajú ako vyrovnanie náhradné pozemky, alebo vyrovnanie vo forme finančnej náhrady. Žalovaný správny orgán konštatoval, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie, pretože vlastníci pozemkov A. a J. sa v určenej lehote nevyjadrili na poslednú výzvu, v ktorej im boli ponúknuté náhradné pozemky v kat. úz. M., Č. a P. a súčasne boli vyzvaní, či napriek tomu, že nebola splnená podmienka podľa § 8 ods. 5 zákona, trvajú na odkúpení trvalých porastov, stavieb a spoločných zariadení, a to napriek poučeniu, že v prípade, ak sa v určenej lehote nevyjadria, rozhodne podľa § 10 ods. 3 zákona.

Zo skutkových zistení v danej veci teda vyplýva, že žalovaný správny orgán začal konanie o schválení projektu pozemkových úprav podľa §§ 10 a nasl. zákona, súčasťou ktorého bolo konanie o priznanie náhrady vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade, po právoplatnom ukončení prvej etapy podľa §§ 6 až 9 zákona a to konania o schválení úvodných podkladov projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade na základe rozhodnutia OPPaLH v Prešove č. OPPaLH 2002/104-44/Ba v spojení s rozhodnutím Krajského úradu v Prešove č. j. 03-00042-JA zo dňa 6.3.2003, právoplatného dňa 27.3.2003.

Uvedená skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania v podstate ani sporná, i keď žalobca v žalobe tvrdil, že neboli splnené zákonné podmienky pre začatie správneho konania, pretože návrh nepodala nadpolovičná väčšina užívateľov záhradkovej osady a nepreukázalo sa, že žalobca odmietol uzavrieť k týmto pozemkom kúpnu zmluvu, ako aj, že už v tom období žiadal náhradné pozemky a súčasne v odvolaní namietal, že aj v tejto etape správneho konania je treba skúmať, či sú splnené podmienky na jeho začatie a trvanie.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého konanie v zmysle ustanovení uvedeného zákona (zákon č. 64/1997 Z.z.) je rozdelené na etapy, z ktorých každá nasledujúca začína po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, predstavujúceho ukončenie predchádzajúcej etapy. Odvolací súd ho dopĺňa tak, že v predmetnom preskúmvacom konaní súd prvého stupňa nemal oprávnenie preskúmať konanie a rozhodnutie správneho orgánu o schválení úvodných podkladov, predchádzajúceho preskúmvaciemu konaniu a rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu, z dôvodu jeho právoplatného ukončenia. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že žalobca v prvej etape správneho konania, predmetom ktorého bolo schvaľovanie úvodných podkladov, nevyužil všetky opravné prostriedky, ktoré mu zákon dovoľuje, keďže nepodal žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Krajského úradu v Prešove č. j. 03-00042-JA zo dňa 6.3.2003 na súd.

Medzi účastníkmi konania v tomto štádiu konania teda ostala predovšetkým sporná otázka, akým spôsobom sa poskytne náhrada vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade.

Z listinných podkladov tvoriacich súčasť administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný po právoplatnosti rozhodnutia o schválení úvodných podkladov vyzval vlastníkov

pozemkov v záhradkovej osade listom zo dňa 17.3.2003, z potvrdenia o doručení vyplýva, že žalobcovi bola zásielka uložená na pošte dňa 24.3.2003, aby sa vyjadrili v lehote 60 dní odo dňa doručenia výzvy, či žiadajú za pozemky v záhradkovej osade náhradné pozemky, alebo či súhlasia s poskytnutím náhrady; ďalším listom zo dňa 14.11.2003 vyzval vlastníkov pozemkov, aby navrhli náhradné pozemky ako vyrovnanie za pozemky v záhradkovej osade, ktorá výzva bola doručená žalobcovi dňa 29.12.2003; treťou výzvou z 17.3.2004, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 26.3.04, žalovaný žiadal o vyjadrenie, či žalobca napriek tomu, že neboli splnené podmienky podľa § 8 ods. 5 zákona, trvá na odkúpení stavieb, trvalých porastov a spoločných zariadení; žalovaný správny orgán ďalej doručoval vlastníkom pozemkov ponuku náhradných pozemkov z 18.6.2004, spracovanú Slovenským pozemkovým fondom, z ktorej vyplýva, že žalovaný vlastníkom ako náhradné pozemky ponúkol pozemky v kat. úz. P. a K., k tejto výzve neboli priložené potvrdenia o doručení vlastníkom, teda ani žalobcovi; žalobca však na túto ponuku žalovanému odpovedal tak, že pozemky nepovažuje za primeranú náhradu, z ktorých dôvodov nemá o ponúknuté náhradné pozemky záujem; ďalšia výzva s ponukou náhradných pozemkov v kat. úz. M., Č., P. z 31.5.2006 bola žalobcovi doručená dňa 5.6.2006, a žalobca na ňu odpovedal tak, že vzhľadom k tomu, že doposiaľ neobdržal odpoveď na svoje odvolanie zo dňa 26.6.2006, ktorého kópiu prikladá v prílohe, v spise sa však nenachádza, sa nevie vyjadriť k listu, resp. k výzve zo dňa 31.5.2006.

Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedených listinných podkladov nevyplýva, že by žalovaný správny orgán venoval dostatočnú pozornosť splneniu zákonných podmienok ustanovených v § 10 zákona. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že žalobca ako vlastník pôvodných pozemkov sa na základe výzvy žalovaného na spôsob vyrovnania v priebehu konania vyjadril tak, že žiadal náhradné pozemky a súčasne zo skutkových zistení vyplýva, že náhradné pozemky žiadal aj v konaní o schválení úvodných podkladov, predchádzajúceho preskúvavaciemu konaniu, a preto bez ohľadu na výzvu žalovaného správneho orgánu (z 17.3.2004), ktorou žiadal o vyjadrenie, či žalobca napriek tomu, že neboli splnené podmienky podľa § 8 ods. 5 zákona, trvá na odkúpení stavieb, trvalých porastov a spoločných zariadení, táto skutočnosť podmieňuje právo žalobcu ako vlastníka pôvodných pozemkov na rozhodnutie žalovaného správneho orgánu na poskytnutie náhrady v pozemkoch podľa § 10 ods. 3, písm. b/ zákona. Odvolací súd zastáva názor, že ťarchu vyrovnania formou náhradných pozemkov, žalovaný správny orgán nemôže preniesť na vlastníka pôvodných pozemkov, a preto jeho povinnosťou v súčinnosti so Slovenským

pozemkovým fondom bolo žalobcovi ako vlastníkovi pôvodných pozemkov ponúknuť na vyrovnanie náhradné pozemky vo výmere a v kvalite zodpovedajúcej jeho pôvodným pozemkom v obvode pozemkových úprav a takúto ponuku s ním aj prerokovať. Finančná náhrada by prichádzala do úvahy len v krajnom prípade a to predovšetkým v tom prípade, pokiaľ by vlastník pôvodných pozemkov odmietol na vyrovnanie náhradné pozemky vo výmere a v kvalite zodpovedajúcej jeho pôvodným pozemkom. Takýto právny záver vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL ÚS 17/00 uverejnenom v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 1/2001, ktorým bol odvolací súd pri rozhodovaní viazaný podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 135 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti, že Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu v prípade Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike o sťažnosti č. 74258/01 rozhodol Rozsudkom dňa 27.11.2007, v ktorom v bode 146 Súd konštatoval, že v danom prípade došlo k porušeniu článku 1 Protokolu č. 1 a súčasne vyslovil názor, že v rámci výkonu tohto rozsudku sa za účelom zabezpečenia účinnej ochrany práva na majetok v súlade s článkom 1 Protokolu č. 1 zdajú byť na vnútroštátnej úrovni žiaduce všeobecné opatrenia; 1/ dotknutý štát by mal odstrániť všetky prekážky toho, aby sa nájom pôdy v záhradkových osadách realizoval za podmienok, ktoré berú do úvahy skutočnú cenu pôdy a súčasne trhové podmienky v dotknutej lokalite, 2/ dotknutý štát by mal odstrániť všetky prekážky toho, aby sa za prevod vlastníckeho práva k týmto pozemkom poskytla náhrada, ktorej výška bude v primeranom vzťahu k trhovej cene majetku ku dňu prevodu.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd.

Podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických

osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jeho dodatkový Protokol č. 1 má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonom (zákon č. 64/1997 Z.z.), keďže pre ČSFR nadobudol platnosť na základe článku č. 6 dňa 18. mája 1992, bol ratifikovaný a vyhlásený spôsobom ustanoveným zákonom. V zbierke zákonov bol publikovaný pod č. 209/1992 Zb.

Podľa zásad medzinárodného práva musia štáty záväzné zmluvy dodržiavať a najmä ich aplikovať prostredníctvom svojich zákonodarných, výkonných a súdnych orgánov pod hrozbou vzniku medzinárodnoprávnej zodpovednosti štátu za porušenie povinností vyplývajúcich z týchto zmlúv.

Odvolací súd teda dáva do pozornosti, že viazanosť správneho orgánu s medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jeho dodatkový Protokol č. 1) mu vyplýva z článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 3 ods. 1 správneho poriadku.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súdy ako aj orgány verejnej správy v konaní a rozhodovaní by mali postupovať v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pretože v obdobných veciach možno dôvodne očakávať, že súdny dvor bude v každej obdobnej veci postupovať rovnakým spôsobom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd, s poukazom na interpretačnú právoplatnosť Rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo dňa 27.11.2007 v prípade Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike o sťažnosti č. 74258/01, dospel k záveru, že žalovaný správny orgán si v preskúmvanej veci ohľadne vyrovnaní podľa § 10 zákona nezadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutkový stav a preto jeho rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov žalovaný správny orgán bude v ďalšom konaní a rozhodovaní povinný postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.)v súlade s článkom 1 Protokolu č. 1, ktorý má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky v spojení

s § 3 ods. 1 správneho poriadku prednosť pred zákonom (zákon č. 64/1997 Z.z.), a teda taktiež v intenciách názoru vysloveného Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu v Rozsudku zo dňa 27. novembra 2007 v prípade Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike o sťažnosti č. 74258/01.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo nesprávne a v rozpore so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1. Žalobcovi priznal náhradu trov konania, pretože v tomto konaní bol úspešný. Priznal mu náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu v sume 2000,-Sk a právnym zastúpením advokátom za 4 úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov: prevzatie a príprava, podanie žaloby dňa 13.4.2007 po 1371,-Sk a režijný paušál po 178,-Sk, účasť na pojednávaní súdu prvého stupňa dňa 23.6.2008 a podanie odvolania dňa 25.9.2008 po 1465,-Sk a režijný paušál po 190,-Sk, teda v celosti 8.408,-Sk. Podľa § 9 ods. 3, 4 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov odvolací súd vyjadril sumu zodpovedajúcu výške náhrady trov konania v eurách t. j. 279,09 € (8.408,-Sk) prepočítanú a zaokrúhlenú v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 659/2007 Z.z..

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 8. septembra 2009

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová